

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea pe acțiuni „Domanda”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către firma de producție și comerț „Muscat” societate cu răspundere limitată împotriva societății pe acțiuni „Domanda” privind încasarea datoriei, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul societății pe acțiuni „Domanda” și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 21 mai 2014, FPC „Muscat” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Domanda” privind încasarea datoriei, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 22 decembrie 2010, FCP „Muscat” SRL și SA „Domanda” au încheiat un contract de prestări a serviciilor de evaluare, unde potrivit pct. 2.2 din contractul enunțat, SA „Domanda” era obligată să achite către FCP „Muscat” SRL suma de 16000 lei, în cinci zile după semnarea actului de predare-primire a raportului de evaluare, astfel, raportul a fost semnat de către ambele părți la 27 decembrie 2010, respectiv, obligația de a achita serviciile prestate s-a născut pentru SA „Domanda” începînd cu 02 ianuarie 2011.

Mai indică că la 21 februarie 2011, FPC „Muscat” SRL și SA „Domanda” au mai încheiat un contract de prestare a serviciilor de evaluare, unde conform

pct. 2.2 din contractul enunțat, SA „Domanda” era obligată să achite către FCP „Muscat” SRL suma de 8000 lei, în cinci zile după semnarea actului de predare-primire a raportului de evaluare, astfel, raportul a fost semnat de către ambele părți la 28 februarie 2011, respectiv, obligația de a achita serviciile prestate s-a născut pentru SA „Domanda” începând cu 06 martie 2011.

Reclamantul menționează că în legătură cu neexecutarea obligațiilor asumate prin contractele de prestări servicii, la 20 decembrie 2013, FCP „Muscat” SRL a expediat în adresa pârteii somația privind achitarea datoriei, în termen de 5 zile bancare, însă această solicitare a rămas ignorată.

Invocă că în legătură cu neachitarea în termenii stabiliți și în conformitate cu prevederile pct. 5.1 din contractul din 21 februarie 2011, pârteii i-a fost calculată penalitatea în sumă de 46880 lei(datoria de bază din contract în suma de 8000 lei înmulțită cu 1172 de zile ce depășesc termenul de plată și înmulțită cu 0, 5%).

La fel, în legătură cu neachitarea în termenii stabiliți și în conformitate cu prevederile pct. 5.1 din contractul din 22 decembrie 2010, pârteii i-a fost calculată penalitatea în sumă de 98800 lei(datoria de bază din contract în sumă de 16000 lei, înmulțită cu 1235 de zile ce depășesc termenul de plată și înmulțită cu 0, 5%).

Reclamantul FPC „Muscat” SRL solicită încasarea de la SA „Domanda” a sumei de 169680 lei care cuprinde datoria de bază în sumă de 24000 lei și penalitatea în sumă de 145680, precum și taxa de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 octombrie 2015, s-a admis parțial acțiunea înaintată de FPC „Muscat” SRL, s-a încasat din contul SA „Domanda” datoria rezultată din neexecutarea obligațiilor ce derivă din contractele de prestare a serviciilor în mărime de 24000 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 21600 lei și taxa de stat compensată în sumă de 1368 lei, iar, în total suma de 46968 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind prescrisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul societății pe acțiuni „Domanda” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 octombrie 2015.

La 01 iulie 2016, SA „Domanda” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 și hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 09 octombrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către SA „Domanda” să fie respinsă ca tardivă.

În motivarea acțiunii a invocat că hotărârile instanțelor judecătorești sunt

ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, cât și cu neconstatarea și elucidarea deplină a circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cauzei.

La 16 august 2016, FPC „Muscat” SRL a depus referință la recursul declarat de către SA „Domanda” solicitînd respingerea recursului cu menținerea hotărîrilor instanțelor judecătorești.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Domanda” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Domanda” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Domanda” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către societatea pe acțiuni „Domanda”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas